

Με αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα, με μέτωπο ανατροπής και με τον δυναμισμό των κοινωνικών κινημάτων

Γράφει ο **Πάνος Παπανικολάου**

Ένα φάντασμα πλανιέται πάνω από την Ελλάδα τα 5 τελευταία χρόνια. Το φάντασμα της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**. Το αστικό πολιτικό σύστημα, το κράτος, το ακροδεξιό παρακράτος, τα παπαγαλάκια των συστημικών ΜΜΕ έχουν επιδοθεί σε μια λυσσαλέα προσπάθεια καταστολής, τρομοκράτησης, δολοφονικών επιθέσεων, συλλήψεων, απολύσεων, δικαστικών και διοικητικών διώξεων, συκοφάντησης και αποσιώπησης για να «ξορκίσουν» αυτό το ενοχλητικό φάντασμα της αντισυστημικής αριστεράς.

Από τον Λοβέρδο ως τον Άδωνι, από τους νεοναζί συμμορίτες ως τον Μουρούτη και την Μαρία Σπυράκη, από την Παπαρήγα ως τον Τσίπρα, δεν υπάρχει πολιτικός εκπρόσωπος του συστήματος, της σοσιαλδημοκρατίας ή του ρεφορμισμού που να μην χρησιμοποίησε στην προπαγάνδα του την αναφορά στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ για να τρομοκρατήσει τον λαό, να καταστείλει τις εργατικές και νεολαιίστικες κινητοποιήσεις, να συκοφαντήσει, να πλαγιοκοπήσει, να ψηφοθηρήσει.

Από τις κινητοποιήσεις των υγειονομικών ενάντια στην γενοκτονία που επιβάλλεται ενάντια στον πληθυσμό από το μαύρο μέτωπο κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ - εθελόδουλων κυβερνήσεων ως το αδούλωτο φοιτητικό κίνημα, τις μαθητικές καταλήψεις και τους αγώνες των εκπαιδευτικών, από τις μεγαλειώδεις συγκεντρώσεις των πλατειών ως τον ηρωικό αγώνα των εμποροϋπαλλήλων ενάντια στην κατάρρευση της κυριακάτικης αργίας, από το κίνημα των εργαζόμενων του δημοσίου που ακύρωσε στην πράξη την «αξιολόγηση» Κούλη Μητσοτάκη ως τον αντιφασιστικό αντιρατσιστικό χείμαρρο που σάρωσε τις γειτονιές ξεβρωμίζοντάς τες από τις νεοναζιστικές εγκληματικές παρακρατικές συμμορίες, από τις αντικαπιταλιστικές κινήσεις πόλης που έχουν κάνει την ζωή δύσκολη για τους γαλαζοπράσινους λαμογιοδημάρχους και τους «ημέτερους εργολάβους» ως τα κινήματα αλληλεγγύης για τον Νίκο Ρωμανό και τους άλλους απεργούς πείνας, από κάθε μικρή ή μεγάλη αντίσταση που δυναμώνει την τάση χειραφέτησης και τσακίζει την τάση υποταγής ως κάθε εργατικό ταξικό απελευθερωτικό αγώνα, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ όχι μόνο ήταν παρούσα και πρωταγωνίστρια, αλλά ανάγκασε τους ποικιλώνυμους εχθρούς του λαού να αναφέρονται με μίσος και πάθος στην αντικαπιταλιστική αριστερά με τον ίδιο **ΑΚΡΙΒΩΣ** τρόπο που σε παλιότερες εποχές ανακάλυπταν «κομμουνιστικό δάχτυλο» πίσω από κάθε απελευθερωτικό σκίρτημα του λαού και της νεολαίας.

«Δεν ήξεραν» τάχαμου οι αστικές φυλλάδες, από τα «Νέα» ως την «Εφ. Συν» ποιοι ήταν αυτοί οι μυστηριώδεις υποψήφιοι που πήραν πάνω από 2% στις περιφερειακές εκλογές, και τις πρόσφατες και τις προηγούμενες.

«Οι ακτιβιστές της Α.Ρ.Σ.Ι. και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ παρέσυραν τους γιατρούς και έγινε η κατάληψη στο υπουργείο μου», δήλωνε ο Λοβέρδος το 2011.

«Αυτοί της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήταν που με προπηλάκισαν στο Αττικό», τσίριζε ο Άδωνις το 2013.

«Τα γκρουπούσκουλα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ εισέβαλαν στην Σύγκλητο του ΕΚΠΑ», «τα θρασίμια και οι ανάγωγοι» δήλωναν ο Φορτσάκης κι ο Σαμαράς το 2014.

«Θα πεθάνετε ανθέλληνες, άπλυτοι, μιάσματα» ουρλιάζουν οι παρακρατικοί νεοναζί συμμορίτες, με δολοφονικές επιθέσεις ενάντια σε μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ακόμα και με επιθέσεις ενάντια σε γραφεία

οργανώσεών της.

«Αριστεριστές αναρχικοί παρασέρνουν τους μαθητές και τους κάνουν εκολλαπτόμενους τρομοκράτες» αλυχτούσε ο σάπιος συστημικός εσμός πρόσφατα μέσα στη βουλή, με επικεφαλής τον ίδιο τον κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο της ΝΔ.

«Θέλει να συμμαχήσει με τους ακραίους αντιευρωπαϊστές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ» κατηγορούσε τον Τσίπρα μόλις πριν από δύο μέρες ο υπόγειος προπαγανδιστής του Μαξίμου Γ. Μουρούτης και αμέσως μετά η «επίσημη» εκπρόσωπος της ΝΔ Μαρία Σπυράκη, παίρνοντας την «γραμμή» απ το «υπόγειο».

Από αυτά και από εκατοντάδες άλλα παραδείγματα, φαίνεται περίτρανα πως το σύστημα και τα πολιτικά του τσιράκια **ΞΕΡΟΥΝ ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ** ποιόν αντίπαλο φοβούνται : το εκρηκτικό μείγμα που δημιουργείται όταν η λαϊκή οργή και οι κοινωνικές αντιστάσεις συναντιώνται με την απελευθερωτική δύναμη της επαναστατικής αντικαπιταλιστικής πολιτικής. «Σκοτώστε το όσο είναι μικρό, γιατί αν μεγαλώσει μπορεί να γίνει πολύ επικίνδυνο». Με αυτό το σύνθημα δουλεύουν συντονισμένα τα επιτελεία του αστικού πολιτικού κατεστημένου, των κρατικών και παρακρατικών μηχανισμών καταστολής, των λαμογιοδημαρχαίων, των φυλλάδων και καναλιών της διαπλοκής. Στο «παιχνίδι» αυτό για τους δικούς τους λόγους δυστυχώς συμμετέχουν ως έναν βαθμό και τα επιτελεία της σοσιαλδημοκρατίας και του ρεφορμισμού.

- **ΓΙ ΑΥΤΟ** το εγκληματικό δολοφονικό μένος των κρατικά ελεγχόμενων παρακρατικών νεοναζιστικών συμμοριών, εκτός από τους μετανάστες εργάτες ξεσπά ενάντια στους αγωνιστές των κοινωνικών κινημάτων και της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

- **ΓΙ ΑΥΤΟ** οι «θεσμικοί» μηχανισμοί καταστολής, τα **MAT** - η **ΔΕΛΤΑ** - η «δίωξη ηλεκτρονικού» - οι εισαγγελείς έχουν στοχοποιήσει τα «ανεξέλεγκτα» κινήματα, τους «ανεξέλεγκτους και επικίνδυνους» αγωνιστές της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και του αντεξουσιαστικού χώρου, με χυδαία καταστολή - συλλήψεις - δικαστικές διώξεις.

- **ΓΙ ΑΥΤΟ** χτυπούν επιλεγμένα συγκεκριμένα μπλοκ διαδηλωτών, με ξύλο - δακρυγόνα - προσαγωγές στον σωρό.

- **ΓΙ ΑΥΤΟ** διώκουν δικαστικά και «ηλεκτρονικά», κατ επανάληψη και μεθοδευμένα ευρύτερες κινήσεις της αντισυστημικής αριστεράς, όπως π.χ. η κίνηση αλληλεγγύης στρατευμένων.

- **ΓΙ ΑΥΤΟ** οι εκπρόσωποι του σάπιου αστικού πολιτικού συστήματος δεν χάνουν ευκαιρία να χαρακτηρίσουν «ΑΝΤΑΡΣΥΑ» κάθε εκπρόσωπο «ανεξέλεγκτης» αγωνιστικής κινητοποίησης που τους ενοχλεί, νομίζοντας πως έτσι «συκοφαντούν» και «τρομοκρατούν».

- **ΓΙ ΑΥΤΟ** αγωνιστές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ όπως ο Θ. Αγαπητός και ο Π. Αντωνόπουλος είναι υπόδικοι με ΓΕΛΟΙΕΣ κατηγορίες, επειδή έκαναν το «έγκλημα» να διαδηλώσουν ενάντια στον Φούχτελ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

- **ΓΙ ΑΥΤΟ** μόλις πριν λίγες μέρες έξω από την εργασιακή γαλέρα του «Ιανού» τα **MAT** «φιλοδώρησαν» με ανελέητο ξύλο και συλλήψεις τους διαμαρτυρόμενους βιβλιοϋπάλληλους και τους αλληλέγγυους της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και του αντεξουσιαστικού χώρου, ώστε να μπορέσει η εργοδοσία «ανενόχλητη» να παραβιάσει την κυριακάτικη αργία και να πραγματοποιήσει μάλιστα και κοινή εκδήλωση με το «αριστερό» ραδιόφωνο 105,5 το οποίο ευτυχώς μετά τα γεγονότα αποφάσισε τελικά να την ματαιώσει ...

... και ο παραπάνω κατάλογος παραδειγμάτων θα μπορούσε να είναι ατέλειωτος...

Εκτός όμως από το σύστημα – το κράτος – το παρακράτος, από την άλλη η σοσιαλδημοκρατία και ο ρεφορμισμός, οι ηγεσίες Κουμουνδούρου και Περισσού, κάνουν το δικό τους «βρώμικο» παιχνίδι αποσιώπησης, διαστρέβλωσης, συκοφάντησης, πλαγιοκόπησης, υποκριτικής «φιλίας», εκβιασμών, πλαστών ψευτοδιλημμάτων και κοινοβουλευτικού μαυρογιαλουρισμού με προφανή στόχο το κτύπημα της «ενοχλητικής» ΑΝΤΑΡΣΥΑ, των «ενοχλητικών και ανεξέλεγκτων» κοινωνικών κινημάτων.

ΠΟΙΟΣ ΞΕΧΝΑΕΙ την αυτιστική και εχθρική τακτική της ηγεσίας του **ΚΚΕ**, που σε κάθε χώρο δουλειάς και εκπαίδευσης, σε κάθε δήμο, «ξοδεύει» το μέγιστο μέρος της παρέμβασής του ενάντια στους άλλους αριστερούς – με τις δυνάμεις της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** στο στόχαστρο πρώτα και κύρια – και ελάχιστο ως καθόλου ενάντια στην κυβέρνηση, στο κεφάλαιο, στην ΕΕ και στο ΔΝΤ ? Ποιος ξεχνάει τους τόνους αισχρών ψεμάτων και χυδαίων συκοφαντιών που εξαπολύονται από τα έντυπα και ηλεκτρονικά κομματικά όργανα ενάντια στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, τις οργανώσεις της και **ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ** ενάντια σε αγωνιστές της;

ΠΟΙΟΣ ΞΕΧΝΑΕΙ την υποκριτική ψηφοθηρική «επίθεση φιλίας» της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ κάθε φορά λίγες μέρες πριν τις εκλογές, που μετατρέπεται **ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ** σε χλευασμό και εχθρότητα ? Ποιος ξεχνάει την αλαζονική συμπεριφορά των ίδιων παραγόντων και παραγοντίσκων που από ... «ενωτικοί» προεκλογικά, από την Δευτέρα κιόλας μετά τις πρόσφατες ευρωεκλογές δήλωναν στους χώρους δουλειάς «τι να μας πει τώρα το 0,7 %» για να **ΑΠΑΞΙΩΣΟΥΝ** την κινηματική παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και να επιβάλλουν στους εργαζόμενους την λήθη της αγωνιστικής απραξίας και της κοινοβουλευτικής αποχαύνωσης – αναμονής ? Αν η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ συμπεριφέρεται έτσι μετεκλογικά όταν είναι αντιπολίτευση για να φιμώσει τα «ανεξέλεγκτα» κοινωνικά κινήματα και τους αγωνιστές της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, μπορεί να φανταστεί ο καθένας τι θα κάνει μετεκλογικά όταν θα είναι κυβέρνηση ...

ΠΟΙΟΣ ΞΕΧΝΑΕΙ, τέλος, το **ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ** που έχει φάει **ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΥΟ ΗΓΕΣΙΕΣ** κάθε μαζικός αγώνας που απειλεί να ταρακουνήσει σοβαρά το σύστημα, όπως η απεργία της ΟΛΜΕ το 2013; Δυο ηγεσίες που ως «εκ θαύματος» παρατάνε τα «καυγαδάκια» τους και τηρούν κοινή πυροσβεστική στάση σε τέτοιες κρίσιμες πολιτικές κινηματικές συγκρούσεις ...

Όμως κόντρα σε θεούς και δαίμονες, σε πείσμα εχθρών και «φίλων», η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** και συνολικά η αντισυστημική αριστερά, όχι μόνο είναι **ΕΔΩ**, αλλά **ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ** και **ΜΑΖΙΚΟΠΟΙΕΙ** την παρέμβασή της.

Πρώτα και κύρια στα κοινωνικά κινήματα, όπου αποτελεί έναν από τους κύριους «κινητήρες» σε κάθε πραγματική κίνηση αντίστασης του λαού και της νεολαίας. Επίσης στο αντιφασιστικό αντιρατσιστικό μέτωπο και στις δράσεις αλληλεγγύης προς διωκόμενους και προς ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες. Επίσης στις περιφερειακές και δημοτικές κινήσεις, Πάντα με απόλυτο σεβασμό στην κινηματική δημοκρατία, με προσήλωση στον αποφασιστικό ρόλο των γενικών συνελεύσεων και στην εργατική – νεολαιίστικη αυτοοργάνωση και αυτενέργεια, πάντα αμείλικτα ενάντια στην γραφειοκρατία του κοινοβουλευτικού «συνδικαλισμού» και στα ξεπουλήματα του ρεφορμισμού. Πάντα με ενωτική συναγωνιστική διάθεση προς κάθε δύναμη που συμβάλλει στην αγωνιστική ανάταση, όπως δυνάμεις της υπόλοιπης αριστεράς και του αντεξουσιαστικού χώρου, χωρίς τρίπλες – κουτοπονηριές – μικροοργανωτισμούς.

Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** δυναμώνει και μαζικοποιεί την παρέμβασή της και σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο, με την ορμή και την εμπειρία που της έδωσε η εκλογική επιτυχία των πρόσφατων δημοτικών και περιφερειακών εκλογών. Πολυάριθμες αντικαπιταλιστικές κινήσεις πόλεων, που χωρίς καμία υποχώρηση στην αντικαπιταλιστική πολιτική τους λογική πέτυχαν την συμμετοχή και στήριξη πλήθους αγωνιστών της ευρύτερης αντισυστημικής αριστεράς, έχουν κάνει πολύ περισσότερο από ποτέ αισθητή την παρουσία τους στις γειτονιές και έχουν δυσκολέψει την ζωή σε διάφορους γαλαζοπράσινους αλλά και συριζαίους δημαρχαίους.

Αυτή η αντοχή, η επιμονή κι αποφασιστικότητα **ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΟΛΟΥ ΤΥΧΑΙΑ** γεγονότα. **Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ**,

η αντικαπιταλιστική αριστερά, είναι «τέκνο της ανάγκης και ώριμο τέκνο της οργής». Έρχεται, έστω πρωτόλεια και με αντιφάσεις, να καλύψει ένα ΤΕΡΑΣΤΙΟ, ΑΒΥΣΣΑΛΕΟ ΚΕΝΟ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗΣ ΤΑΞΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ. Των συμφερόντων και δικαιωμάτων των «από κάτω», της λαϊκής πλειοψηφίας, των εργαζόμενων, των άνεργων, της νεολαίας, των μεταναστών, των ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων που ο σύγχρονος καπιταλισμός συντρίβει με ολοκληρωτικό τρόπο τα δικαιώματά τους αλλά και τα όνειρά τους για το μέλλον χρησιμοποιώντας την ίδια του την κρίση για να κάνει το «σκατό του παξιμάδι» και να διατηρήσει την καπιταλιστική κερδοφορία ισοπεδώνοντας εκατομύρια ανθρώπινες ζωές. Ειδικά στη χώρα μας, που έχει εφαρμοστεί η πιο άγρια και καταστροφική αντιλαϊκή πολιτική σε όλη την Ευρώπη, που η ντόπια οικονομική ολιγαρχία έχει συμμαχήσει οργανικά και ολόπλευρα με τους προτέκτορες της ΕΕ και του **ΔΝΤ**, πλατειές λαϊκές μάζες έχουν διάχυτη την αίσθηση πως ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΕΝ ΝΟΙΑΖΕΤΑΙ ΓΙ ΑΥΤΟΥΣ. Η συστημική αριστερά, οι ηγεσίες **ΣΥΡΙΖΑ** και **ΚΚΕ** έχουν τεράστιες ιστορικές ευθύνες για το γεγονός αυτό, και για το «στρώσιμο του δρόμου» μερικές φορές στην ακροδεξιά να επικοινωνεί αυτή με την λαϊκή οργή και να την στρέφει σε κατεύθυνση ανώδυνη για το σύστημα και επικίνδυνη για την ίδια την λαϊκή πλειοψηφία. Κι αυτό γιατί αυτές οι ηγεσίες αποδείχτηκαν ΑΝΙΚΑΝΕΣ – οι μεν με την πλήρη σοσιαλδημοκρατική ενσωμάτωση και τον αστικό κυβερνητισμό παλιάς κοπής, οι δε με τον μουχλιασμένο στείρο ιδεολογικοπολιτικό αυτισμό – να εμπνεύσουν την **ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ** που επιβάλλεται από τους καιρούς.

Γι αυτό η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** υπάρχει, δυναμώνει, συσπειρώνει γύρω της ευρύτερες δυνάμεις της αντισυστημικής αριστεράς με την μετωπική συμπόρευση και την πολιτική συνεργασία.

Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** ακολουθεί και στις επερχόμενες βουλευτικές εκλογές **ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΑΠΑΙΤΗΤΙΚΟ ΚΑΙ ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟ ΔΡΟΜΟ** που ακολουθεί με συνέπεια στα κοινωνικά κινήματα και στις κινήσεις πόλεις.

Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** ξέρει **ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ** ποιά είναι το πραγματικό διακύβευμα αυτών των εκλογών.

Αυτό που πρώτα κύρια κρίνεται σ αυτές τις εκλογές δεν είναι η «εξουσία» – η εξουσία δυστυχώς θα μείνει στα χέρια των τζακιών, των τραπεζιτών, των εφοπλιστών, των μεγαλοξενοδόχων, των μεγαλοεργολάβων – καναλαρχών, των βιομηχάνων και των προτεκτόρων ΕΕ – ΔΝΤ, στα χέρια της καπιταλιστικής συμμορίας. Δεν κρίνεται το «κράτος», το κράτος θα μείνει δικό τους κράτος, αστικό – ταξικό – αντιλαϊκό. Με αλώβητους τους μηχανισμούς καταστολής της λαϊκής αντίστασης, την αστυνομία, την «μιλημένη» δικαιοσύνη. Με αλώβητη την διοικητική γραφειοκρατία χαρατσώματος των πολλών και επιδότωσης των λίγων. Δεν κρίνεται ούτε καν «ένας λίγο καλύτερος» διαχειριστής που μπορεί να προσφέρει μια «στοιχειώδη ανακούφιση» στις λαϊκές μάζες. **ΚΑΜΙΑ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΗ**, ούτε καν στοιχειώδης, δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς αποφασιστική σύγκρουση με τους ασφυκτικούς μηχανισμούς εγκλωβισμού του διεθνούς τραπεζικού συστήματος, της ΕΕ και του ΔΝΤ. Καμία απολύτως ανακούφιση των λαϊκών στρωμάτων έστω και στοιχειώδης δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς μονομερή και πλήρη διαγραφή του χρέους της χώρας και χωρίς εθνικοποίηση των τραπεζών. Και η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ έχει πάρει από καιρό οριστικό διαζύγιο από τη διάθεση –αν την είχε ποτέ– να προβεί σε τέτοιες ενέργειες.

Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** ξέρει πολύ καλά πως στις αστικές εκλογές κατεβαίνουν κόμματα, αλλά δεν ψηφίζουν «πολίτες», όπως λένε η ΝΔ, τα 2 ΠΑΣΟΚ, το «Ποτάμι», η ΔΗΜΑΡ κι ο ΣΥΡΙΖΑ. **Ψηφίζουν ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΤΑΞΕΙΣ.**

Αυτό που πρώτα και κύρια κρίνεται σε αυτές τις εκλογές είναι το τι θα γίνει με την τάση εργατικής χειραφέτησης που δειλά και μερικά μεν, ελπιδοφόρα δε αρχίζει και προβάλλει στο προσκήνιο μέσα από τους ακηδεμόνευτους κοινωνικούς ταξικούς αγώνες του λαού και της νεολαίας. Αυτό που πρώτα και κύρια κρίνεται είναι το δυνάμωμα αυτής της τάσης σε βάρος της αντίθετης τάσης, της τάσης υποταγής στην κυρίαρχη πολιτική, που συνυπάρχει μερικές φορές όχι απλά μέσα στο ίδιο κοινωνικό στρώμα αλλά ακόμα και μέσα στον ίδιο άνθρωπο, εργαζόμενο – άνεργο – νέο. Αυτό που πρώτα και κύρια κρίνεται είναι τι «αντιπολίτευση» θα υπάρξει μετά τις εκλογές πρώτα και κύρια στα κοινωνικά κινήματα, στους χώρους

δουλειάς, στις σχολές, στα σχολεία, στις γειτονιές. Αυτό που κρίνεται είναι το αν η επιλογή της ψήφου «εγγραφεί» στις συνειδήσεις της λαϊκής πλειοψηφίας σαν ορμητήριο κοινωνικής αντίστασης, αγώνα και αυτενέργειας ή σαν απογοήτευση και ανάθεση. **ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΙΞΕΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΡΟΛΟ ΣΤΙΣ ΜΕΤΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ** που προβλέπονται καταγιστικές. Και σε κάθε περίπτωση, η τάση χειραφέτησης της εργατικής τάξης, του λαού και της νεολαίας είναι αλληλένδετη με την ενίσχυση της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, του πόλου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

ΓΙ ΑΥΤΟ ΑΚΡΙΒΩΣ η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν επιλέγει σ αυτές τις εκλογές να μείνει «φρόνιμα στη γωνίτσα της», αμόλυντη και περιχαρακωμένη, με τα «επαναστατικά ευαγγέλια» στα χέρια ως επίδειξη καθαρότητας και όχι ουσιαστικής παρέμβασης. Δεν επιλέγει να παρακολουθήσει παθητά από την γωνίτσα της την παρέλαση της σοσιαλδημοκρατίας, αφήνοντας έκθετους στις σοσιαλδημοκρατικές σειρήνες του συμβιβασμού και του ανέφικτου «εφικτού» πολλές χιλιάδες αγωνιστές των κοινωνικών κινημάτων. Αυτό θα ήταν το πιο εύκολο.

Αντίθετα, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ επιλέγει τον δύσκολο ανά αναγκαίο δρόμο. Να δώσει δηλαδή την πραγματική μάχη για να εκφραστεί και εκλογικά η τάση εργατικής χειραφέτησης.

ΓΙ ΑΥΤΟ ΑΚΡΙΒΩΣ η ΑΝΤΑΡΣΥΑ επιμένει αταλάντευτα στην λογική της μετωπικής συμπόρευσης όλων των αντι - ΕΕ αριστερών δυνάμεων, που αρχίζει να φέρνει καρπούς, χωρίς **ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ** στην αντικαπιταλιστική λογική της. Γιατί ακριβώς αυτή η τάση χειραφέτησης που πηγάζει μέσα από τα κοινωνικά κινήματα και που θέλουμε να εκφραστεί, για να δυναμώσει πρώτα και κύρια στις μετεκλογικές πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις που προβλέπονται καταγιστικές, δεν είναι ακόμα «ώριμη», «μαζική» και «επαναστατική». Είναι μια **ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΑ ΦΛΟΓΑ** που πρέπει πάση θυσία να ενισχυθεί και να φουντώσει. Η τακτική της μετωπικής συμπόρευσης, και όποιες πολιτικές συνεργασίες προκύπτουν στην πορεία εφαρμογής αυτής της τακτικής, βοηθούν την προσπάθεια ενίσχυσης της τάσης εργατικής χειραφέτησης, της πολιτικής έκφρασης και συσπείρωσης χιλιάδων αγωνιστών των κοινωνικών κινήσεων. Βοηθούν επίσης τον απεγκλωβισμό στο άμεσο μέλλον και πολλών άλλων κοινωνικών αγωνιστών από τα αδιέξοδα της σοσιαλδημοκρατίας και του ρεφορμισμού.

Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** έχει απόλυτη επίγνωση πως αυτή η μάχη δίνεται σε αφάνταστα δύσκολο και εχθρικό έδαφος. Χαίρεται που η λαομίσητη κυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου έπεσε, αλλά δεν επιχαίρει με τον τρόπο που έπεσε. Θα ήταν χιλιάδες φορές προτιμότερο να πέσει από την λαϊκή οργή, με κινητοποιήσεις και συγκρούσεις, με χιλιάδες λαού στους δρόμους και όχι κοινοβουλευτικά. Γιατί έτσι ο λαός θα αποκτούσε αυτοπεποίθηση, και θα γινόταν καυτό το έδαφος κάτω από τα πόδια κάθε επίδοξου κυβερνητικού διαχειριστή. Τώρα, το σύστημα προσπαθεί να αναδιαμορφώσει κατά τα γούστα του το αστικό πολιτικό σκηνικό, ώστε να συνεχίσει ανεμπόδιστος ο αντιλαϊκός οδοστρωτήρας του μαύρου μετώπου κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ. Πιέζει την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ όλο και πιο δεξιά, προς πλήρη σοσιαλδημοκρατικοποίηση, ώστε στα λαϊκά στρώματα που τον βλέπουν θετικά να κυριαρχεί κλίμα **ΠΟΛΥ ΧΑΜΗΛΩΝ ΠΡΟΣΔΟΚΙΩΝ**, «αντισυσπείρωσης» και απαλλαγής από **ΠΡΟΣΩΠΑ**, κι όχι από πολιτικές. Αναδιατάσσει τα αστικά κόμματα, ρίχνοντας στο «γήπεδο» το «Ποτάμι» των μεγαλοεργολάβων και το αμερικανοκίνητο «νέο ΠΑΣΟΚ» - ΚΙΔΗΣΟ του ΓΑΠ, πολλαπλασιάζοντας τα ανώδυνα χαρακώματα εκτόνωσης της λαϊκής οργής. Κρατάει πάντα σε «ενεργή εφεδρεία» την φασιστική παρακρατική ακροδεξιά με πλήθος «ελεγχόμενων» οργανώσεων στα σκαριά για να αποφασίσει πότε θα τις ρίξει στο πολιτικό παιχνίδι. Ορίζει μια «φαστ τράκ» προεκλογική περίοδο λίγων ημερών, όπου αναγκαστικά θα κυριαρχήσει η τηλεοπτική χούντα της διαπλοκής.

Παρ όλα αυτά η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και όλοι οι αγωνιστές που συσπειρώνονται στην πολιτική της συνεργασία, θα δώσουν με αυταπάρνηση αυτή τη μάχη.

Όχι σαν μια «έντιμη και συνεπής» πτέρυγα ΑΥΤΗΣ της αριστεράς, αλλά ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΘΕΤΙΚΑ από την συστημική αριστερά.

ΓΙΑΤΙ η ANΤΑΡΣΥΑ είναι **ΞΕΝΗ με τις κοινοβουλευτικές αυταπάτες των ηγεσιών ΣΥΡΙΖΑ και ΚΚΕ.**

Θεωρεί **ΣΩΣΤΗ** και **ΥΠΕΡΩΡΙΜΗ** την μαζική λαϊκή αγανάκτηση –και μάλιστα των πιο πληθειακών στρωμάτων- για την αστική κοινοβουλευτική ΣΑΠΙΛΑ που πλέον βρωμάει από απόσταση, με την καταπάτηση ακόμα και του ίδιου του αστικού συντάγματος, τα mail της τρώικας, τις εξαγορές βουλευτών. Δεν «χαρίζει» την αγανάκτηση αυτή στην ακροδεξιά, αλλά θέλει να την εκφράσει σε επαναστατική κατεύθυνση.

ΓΙΑΤΙ η ANΤΑΡΣΥΑ είναι **ΞΕΝΗ** με την πυροσβεστική τακτική των ηγεσιών της συστημικής αριστεράς όσον αφορά τις κρίσιμες πολιτικές και κοινωνικές συγκρούσεις, που πηγάζει **ΑΚΡΙΒΩΣ** από τις κοινοβουλευτικές τους αυταπάτες.

ΓΙΑΤΙ, εκτός από τα παραπάνω, το εγχείρημά μας αποτελεί επαναστατική **ΥΠΕΡΒΑΣΗ**, με «φυγή προς το μέλλον», των αριστερών πολιτικών κινημάτων του προηγούμενου αιώνα. **Η ANΤΑΡΣΥΑ, η σύγχρονη αντικαπιταλιστική αριστερά**, κρατάει τα καλύτερα και πιο προωθητικά στοιχεία του τριτοδιεθνισμού, του τροτσκισμού, του μαοϊσμού, αλλά και του αναρχισμού και άλλων ρευμάτων χωρίς να κρατάει ταυτόχρονα τα λάθη και τις αδυναμίες τους. **Η ANΤΑΡΣΥΑ είναι με τον «σοσιαλισμό που δεν έχει υπάρξει ακόμα», και απορρίπτει όλα τα κακέκτυπα που ακόμα και σήμερα εξακολουθούν να διασύρουν τα ιδανικά της κοινωνικής απελευθέρωσης με χαρακτηριστικό παράδειγμα το καθεστώς της Κίνας - άγριος, απάνθρωπος καπιταλισμός με κομμουνιστικά σύμβολα.** Η ANΤΑΡΣΥΑ θεωρεί την κοινωνική αντικαπιταλιστική επανάσταση αναγκαιότητα του ΣΗΜΕΡΑ, και όχι εσχατολογικό «εικόνισμα» για το αόριστο μέλλον όπως κάνει ο μουχλιασμένος αυτιστικός ρεφορμισμός της ηγεσίας του ΚΚΕ.

ΓΙΑΤΙ, η ANΤΑΡΣΥΑ, η αντικαπιταλιστική αριστερά, συνενώνοντας συντροφικά αγωνιστές προερχόμενους από τέτοια ρεύματα παραδοσιακά «εχθρικά» μεταξύ τους, εκτός από την ιδεολογική οραματική αναζήτηση, επιμένει αταλάντευτα στην επαναστατική λενινιστική αρχή πως «ένα βήμα πραγματικού κινήματος έχει μεγαλύτερη σημασία από δέκα ντουζίνες προγράμματα». Η ANΤΑΡΣΥΑ ξέρει πολύ καλά πως οι υποτιθέμενοι «επαναστάτες της φράσης» που όμως απέχουν ή αποδεικνύονται ανεπαρκείς στην πράξη, καταλήγουν πάντα στην ήττα, στην σοσιαλδημοκρατικοποίηση, στον γραφειοκρατικό εκφυλισμό. Ο Άρης Βελουχιώτης έμεινε στην Ιστορία γιατί δεν παράδωσε τα όπλα του ΕΛΑΣ, αν και τον κατηγορούσαν ως «απαίδευτο μαρξιστικά» αυτοί που υπέγραψαν την παράδοση των όπλων. Ο Τσε Γκεβάρα κι ο Φιντέλ Κάστρο έγραψαν Ιστορία γιατί πρωταγωνίστησαν σε μια νικηφόρα συγκλονιστική επανάσταση έστω κι αν «ανακάλυψαν» τον κομμουνισμό μετά την επανάσταση την ίδια ώρα που κάποιοι «κομμουνιστές» των χαρτιών και των γραφείων ακολούθησαν τον δικτάτορα Μπατίστα στο Μαϊάμι.

Η **ANΤΑΡΣΥΑ** με την πολιτική της συνεργασία θα αξιοποιήσει την εκλογική της παρέμβαση για να επικοινωνήσει συντροφικά – συναγωνιστικά με τους χιλιάδες αγωνιστές των κοινωνικών κινημάτων. Θα δώσει βάρος στην δημιουργία προϋποθέσεων για αποφασιστικότερη παρουσία και παρέμβαση των κοινωνικών κινημάτων και της αντισυστημικής αριστεράς στην κρίσιμη μετεκλογική περίοδο.

Η **ANΤΑΡΣΥΑ** με την πολιτική της συνεργασία θα αξιοποιήσει την εκλογική της παρέμβαση για να καλέσει τον λαό και την νεολαία σε διαρκή ανυπακοή και αγωνιστική αυτενέργεια ενάντια στην καταστροφική κυρίαρχη πολιτική, σε ανυποχώρητο αγώνα για απαλλαγή από την δουλεία ευρωζώνης – ΕΕ – ΔΝΤ, για ριζική ανατροπή του καθεστώτος των μνημονίων.